

Andulka

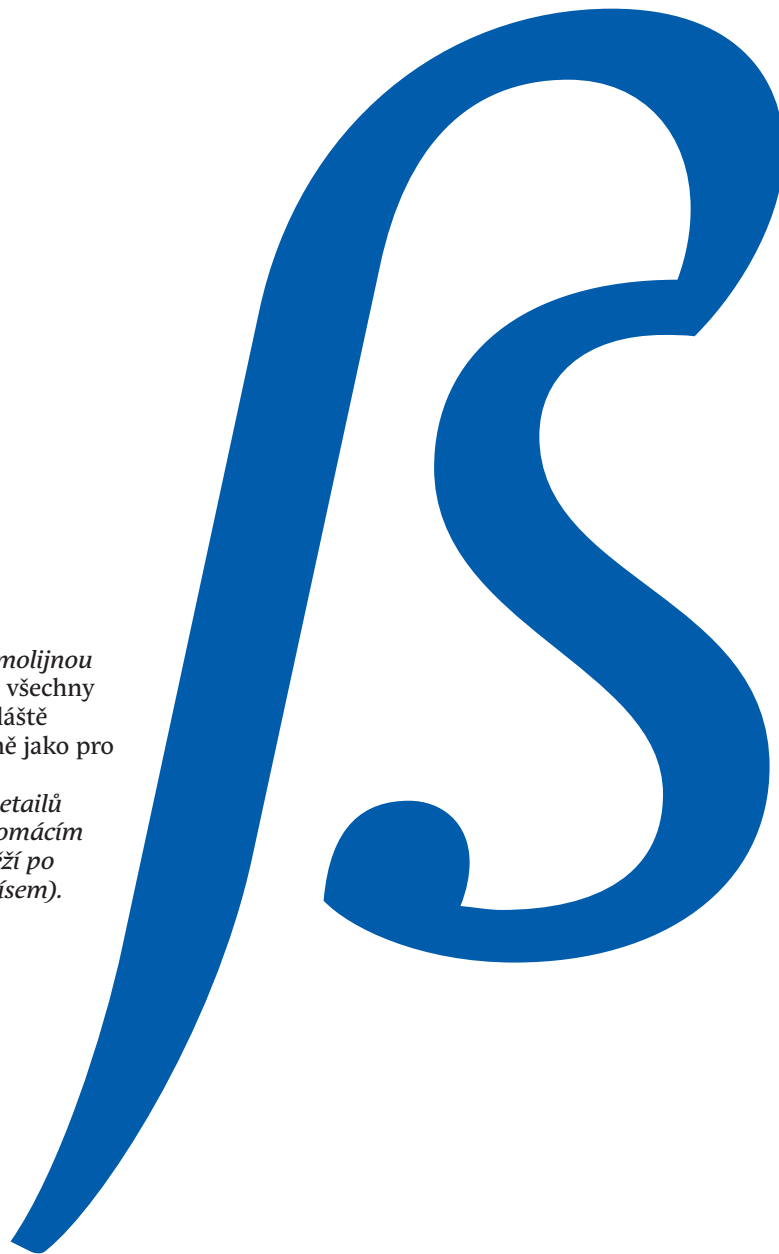
is a new typeface released by *Storm Type Foundry* in March 2004. The whole family contains 24 fonts for daily use in all desktop graphic and office systems. This alphabet is specially designed and adjusted for magazine and newspaper print as well as for large scientific works and fiction books.

Sophisticated serif system, clean detail shaping and quiet atmosphere is freely inspired by BUDGERIGAR – lovely twittering bird, refreshing us when getting tired after long reading (or even longer type designing).

ANDULKA je nové písmo vydané *Střešovickou písmolijnou* v březnu 2004. Celá rodina obsahuje 24 řezů pro všechny grafické a kancelářské systémy. Toto písmo je zvláště navrženo a upraveno pro časopisy a noviny, stejně jako pro rozsáhlé vědecké práce a beletrii.

Promyšlený systém serifů, průzračné tvarování detailů a klidná atmosféra písma je volně inspirována domácím ptákem ANDULKOU, jejíž milé štěbetání nás osvěží po dlouhém čtení (anebo po dlouhém navrhování písem).*

*) Ptáčníci a milovníci ptáků nazývají papouška vlnitého (*M. undulatus*) česky ANDULEK aneb ANDULKA, bezpochyby dle latinského *undulatus* (vlnitý). Krásný tento papoušek chová se u nás velmi mnoho v klecích a hnízdí se také dosti snadno. Párek andulek aneb andulků cení se na 16-20 korun. O ptačích výstavách lze je viděti u velikém počtu.

© Text: BREHM: *Život zvířat*

© Xylo & Typo: Štorm

A & & & E E E

A & & & E E E

A & & & E E E

A & & & E E E

Andulka – ae ligature from **Text Bold** (formerly called **Black**).

ac
fr fr
sk

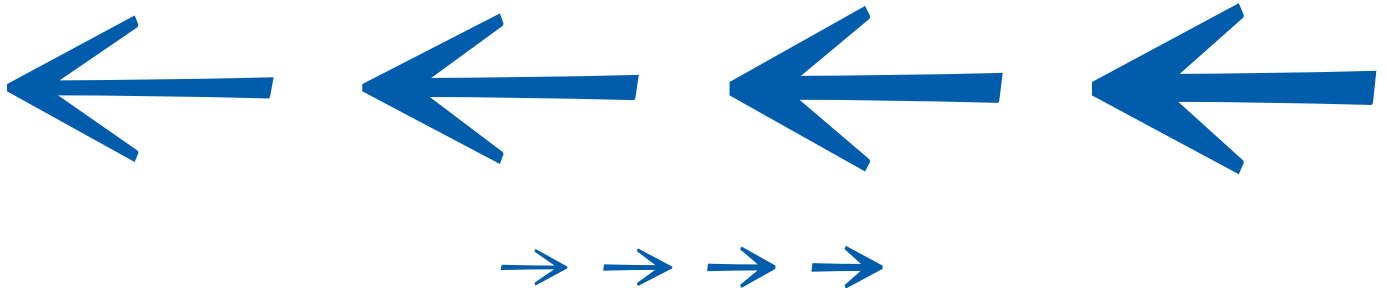
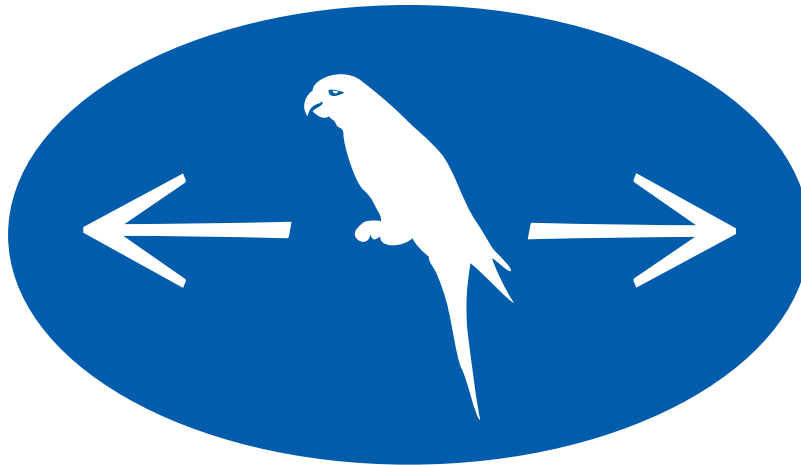
Andulka Book 10/12 pts.:

Universální textové písmo pro knihy, časopisy a noviny má být úsporné, nenápadné, pevné v kresbě, ale zároveň originální a útulné. Písmo „do každého počasí“ musí vydržet všechna úskalí tisku na různé materiály od křídly přes novinový papír po hrubou lepenku a přitom zůstat čitelné. Základní řez „Text“ je proto poněkud tmavší, čitelný již od šesti bodů i za šera, zatímco světlý „Book“ omezí efekt rozpíjení barvy a šetří toner. V kancelářích chudších firem jsou takováto světlejší písma vítaným spoříčem nákladů. Andulka je v porovnání s jinými textovými písmi mnohem vydatnější v textu na stránce, což se projevuje i úsporou papíru. Půltučné a tučné řezy zachovávají původní malebnost a zesilují se jen ve stínech. *Kursivy nenápadně připomínají renesanční inspiraci a drží střední výšku minusek přísně vodorovnými a poměrně robustními serify* – na rozdíl od *minusek stojatých*, které sledují spíše *základní linii účaří*. Výchozí číslice jsou samozřejmě skákavé a sledují horní účaří malých kapitálek, což je horizontála jen o tloušťku serifu zvýšená nad střední výšku minusek. K dispozici jsou jak číslice versálkové – proporcionální, tak malé kapitálkové. Typickým rysem Andulky je přimhouřené očko u „a“, „c“, „f“, „r“, „s“, „k“, a změkčení všech diagonál v souboru. Šikmé linie vždy znepokojovaly a přitahovaly pozornost. Serify jsou zploštěné lichoběžníkové zobáčky, a v českém jazyce frekventovanější spodní přetahy u „j“ a „y“ evokují ocasní křídélka pod bidýlkem. Andulka pěkně zpívá a mnoho nesní, a stejně jako přítomná písmová rodina je milou každodenní společnicí, která nikdy nezevšední. S malými kapitálkami a versálkovými číslicemi čítá dohromady 24 řezů pro redakci, studio, úřad i dům.

Andulka Text 6/9 pts.:

Základní řez „Text“ je poněkud tmavší, čitelný již od šesti bodů i za šera, zatímco světlý „Book“ omezí efekt rozpíjení barvy a šetří toner. Půltučné a tučné řezy zachovávají původní malebnost a zesilují se jen ve stínech. *Kursivy nenápadně připomínají renesanční inspiraci a drží střední výšku minusek přísně vodorovnými a poměrně robustními serify* – na rozdíl od *minusek stojatých*, které sledují spíše *základní linii účaří*. Výchozí číslice jsou samozřejmě skákavé a sledují horní účaří malých kapitálek, což je horizontála jen o tloušťku serifu zvýšená nad střední výšku minusek. K dispozici jsou jak číslice versálkové – proporcionální, tak malé kapitálkové.

Andulka – additional characters

ff fi fl ffi ffl fj fk ffk Th sp st ct æ @ ABCDEF
GHIJKLMOPQRSTUVWXYZabcdef
ghijklmnopqrsßtuvwxyz%?!{[(012
3456789&§£¥€\$®©0123456789@A
BCDEFGHIJKLMNPOQRSTUVWXYZ%
8 0123456789 & £ ¥ € \$ *ff fi fl ffi ffl fj fk ffk Th*
sp st ct æ @ ABCDEFGHIJKLMOPQRS
TUVWXYZabcdefghijklmnopqrsßt
uvwxyz%?!{[(0123456789 & § £ ¥ € \$ ®
©0123456789 @ ABCDEFGHIJKLMNO
PQRSTUVWXYZ%0123456789 & £ ¥ € \$

Mezi všemi papoušky, kteří u nás chovají se v klecích, MALÝ AUSTRALSKÝ PAPOUŠEK drží bez odporu místo prvé. Sotva také který jiný papoušek hodí se tou měrou za ptáka pokojového jako on. Jiní papouškové okouzlují nádhernou svých barev, papoušek vlnitý, a toho míním, příjemností a roztomilostí, a mohu říci směle, svou půvabností. Krásný jest také nad míru, ale líbeznost jeho je větší leposti peří jeho. Jest ozdobou každému pokoji a dovede sobě nakloniti i srdce nejnevlnidnější.

PAPOUŠEK VLNITÝ (*Melopsittacus undulatus Shaw*), dosud jediný známý zástupce rodu svého, totiž papoušků zpěvných (*Melopsittacus*), náleží k menším papouškům; ale pro dlouhý ocas zdá se býti větším, nežli je skutečně. Tělo je zděli 20 až 22 a zšíří 26-27 cm, křídlo má 9 a ocas skoro 10 cm délky. Postavy je nad míru sličné, těla štíhlého; zobák má vyšší než delší, po stranách a na hřbetě zaokrouhlený, hoření jeho čelist zahnuta je skoro kolmo a vyběhá v převislou špičku, před níž je silně vykrojen, zobák dolní, stejně vysoký jako hoření, na hraně špičky jest zakulacen; slabá, štíhlá noha má poměrně vysoký běhák, opatřený dlouhými prsty a drápy, křídlo je dlouhé a ostré, mezi letkami druhá je nejdelší a konec křídla má skoro touž délku jako křídlo svrchní; dlouhý ocas, jehož obě prostřední péra vynikají značně nad ostatní, má podobu schodovitou, tak že nejkrajnější péra dosahují sotva třetiny délky per nejprostřednějších; peří jest neobyčejně hebké a má velmi lahodné barvy, jimiž snad ani nelíší se samička od samečka, mladí pak ptáci od starých jen málo. Čelo, téměř, uzda a část zobáku barvy jsou žluté jako síra, omezeny a ozdoby jsou po stranách 4 plámy tvrdě modrými a konečky prodloužených per zabírajícími, z nichž pláma lícni po každé straně je největší, kdežto tři ostatní vypadají jako kulaté tečky; záuší, záhlaví, dolní šíje, zášjí, lopatky a z větší dílu také krovky křídelní barvu mají zelenožlutou, avšak po každém péře táhnou se 4 jemné černé čáry příčné, které na lopatkách a krovkách křídelných splývají ve 2, rozšiřujíce se zároveň; dolní hřbet, kostřec a svrchní krycí péra ocasní, jakož i spodní část těla, od brady počínajíc, krásně jsou zelené jako tráva, letky ruční a jejich krycí pé-

a to hlavně v rovinách porostlých travinami, jejichž semeny se živí. Všichni pozorovatelé, kteří jej vídali na svobodě, vydávají o něm stejnou chválu, jako milovníci, kteří mohli ho pozorovati jen v kleci.

Když GOULD počátkem prosince navštívil roviny vnitrozemské, shledal se obklopena papoušky vlnitými, i umínil si prodletí něco déle na témže místě, aby pozoroval zvyky a způsoby jejich. Přiletovali v houfech po 20 až 100 kusech k malé kalužině napojit se a odletovali odtud v určitých dobách na roviny, aby tam vyhledávali sobě semena travního, hlavní své potravy. Nejčastěji dostavovali se k vodě časně z rána a k večeru, nežli se setmělo. Za největšího vedra denního sedávali nepohnuti mezi listovím gumovníků, v jejichž dutinách právě té chvíle hnízdily se některé páry. Pokud chovali se na stromech zcela tiše, bylo nesnadno je vypátrati; když však chtěli letěti k vodě,

ra barvu mají temně zelenou, vroubeny jsoucne vně úzkým lemem žlutým, vnitř načernalým, majíce prostřed široké, klínovité načloutlé skvrny; letky ramenní vně jsou zelené s úzkým, žlutým vroubením, vnitř žluté, u kořene načernalé, avšak poslední letky ramenní a poslední péra na lopatkách jsou hnědočerné se širokými, žlutými pruhy na koncích; obě vidličnatě vyběhající péra ocasní barvu mají silně tmavomodrou, ostatní péra rýdovací jsou zelenomodrá se širokou, jako citron žlutou plamou střední, která šíří se přes oba prapory, a širokým černým vroubením u kořene praporu vnitřního. OKO JE BLEDOŽLUTÉ, ZOBÁK JAKO ŽLUTÝ ROH, U KOŘENE DO ZELENA ŠEDÝ, OZOBÍ TMAVOMODRÉ, NOHA MODRAVĚ ZELENÁ. Poněkud menší samička liší se od samečka tím, že nemá na bradě tak velikých skvrn, a že ozobí její jest obyčejně šedozelené; mládě poznává se po temnějších barvách, znameních puštěných a čarách vlnitých rozšířených po veškerém povrchu těla, jakož i po tom, že nemá modrých krůpějovitých skvrn; také po stranách u prsou má tmavé příčné vlnité čáry. SHAW byl prvním přírodopycem, který papouška vlnitého poznal a popsal, GOULD prvním cestovatelem, který nám podal některých zpráv o životě jeho ve volné přírodě. Té chvíle víme, že pták obývá v nescíslných zástupech ve veškeré střední Australii,

vylezše z listí, sedli u velikém množství na suché sněti blahovičníků nebo na větve, sklánějící se k vodě.

Pohybují se přerokozkošně. Lítají směrem příným a velmi prudce, jako sokolové nebo vlaštovky, letem sotva podobající se papouškům jiným; po zemi běhají dosti dobře a po větvích nešplhají aspoň neobratně. Letíce skřehotají; sedí-li, bavívají se líbezným šveholením, jehož ovšem jen proto nelze nazvati zpěvem, že jednotlivé zvuky

fffi fl ffi ffl fj fk ffk Th sp st ct æ @ ABCDEF
GHIJKLMOPQRSTUVWXYZabcdef
ghijklmnopqrsßtuvwxyz%?!{[(012
3456789&§£¥€\$®©0123456789@A
BCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ%
10 0123456789 € £ ¥ € \$ *fffi fl ffi ffl fj fk ffk Th*
sp st ct æ @ ABCDEFGHIJKLMOPQRS
TUVWXYZabcdefghijklmnopqrstuvwxyzßt
uvwxyz%?!{[(0123456789 € § £ ¥ € \$ ®
©0123456789 @ ABCDEFGHIJKLMNO
PQRSTUVWXYZ%0123456789 € £ ¥ € \$

Mezi všemi papoušky, kteří u nás chovají se v klecích, malý australský papoušek drží bez odporu místo prvé. Sotva také který jiný papoušek hodí se tou měrou za ptáka pokojového jako on. Jiní papouškové okouzlují nádhrou svých barev, papoušek vlnitý, a toho míním, příjemností a roztomilostí, a mohu říci směle, svou půvabností. Krásný jest také nad míru, ale líbeznost jeho je větší lepos- ti peří jeho. Jest ozdobou každému pokoji a dovede sobě nakloniti i srdce nej- nevládnější.

PAPOUŠEK VLNITÝ (*Melopsittacus undulatus Shaw*), dosud jediný známý zástupce rodu svého, totiž papoušků zpevných (*Melopsittacus*), náleží k menším papouškům; ale pro dlouhý ocas zdá se býti větším, nežli je skutečně. Tělo je zděli 20 až 22 a zšíří 26-27 cm, křídlo má 9 a ocas skoro 10 cm délky. Postavy je nad míru sličné, těla štíhlého; zobák má vyšší než delší, po stranách a na hřbetě zaokrouhlený, hoření jeho čelist zahrnutá je skoro kolmo a vybíhá v převíslou špičku, před níž je silně vykrojen, zobák dolní, stejně vysoký jako hoření, na hraně špičky jest zakulacen; slabá, štíhlá noha má poměrně vysoký běhák, opatřený dlouhými prsty a drápy, křídlo je dlouhé a ostré, mezi letkami druhá je nejdelší a konec křídla má skoro touz délku jako křídlo svrchní; dlouhý ocas, jehož obě prostřední péra vynikají značně nad ostatní, má podobu schodovitou, tak že nejkrajnější péra dosahují sotva třetiny délky per nejprostřednějších; peří jest neobyčejně hebké a má velmi lahodné barvy, jimiž snad ani nelíší se samička od samečka, mladí pak ptáci od starých jen málo. Čelo, téměř, zdá se část zobáku barvy jsou žluté jako síra, omezeny a ozdobeny jsou po stranách 4 plá- mami tvrdě modrými a konečky prodloužených per zabírajícími, z nichž pláma lícní po každé straně je největší, kdežto tři ostatní vypadají jako kulaté tečky; zá- uší, záhlaví, dolní šije, zásíjí, lopatky a z většího dílu také krovky křídelní barvu mají zelenožlutou, avšak po každém pěře táhnou se 4 jemné černé čáry příčné, které na lopatkách a krovkách křídelných splývají ve 2, rozšiřující se zároveň;

poznal a popsal, GOULD prvním cestovatelem, kte- rý nám podal některých zpráv o životě jeho ve vol- né přírodě. Té chvíle víme, že pták obývá v nesčí- slných zástupech ve veškeré střední Australii, a to hlavně v rovinách porostlých travinami, jejichž se- meny se živí. *Všichni pozorovatelé, kteří jej vidali na svobodě, vydávají o něm stejnou chválu, jako milovníci, kteří mohli ho pozorovati jen v kleci.*

Když GOULD počátkem prosince navštívil roviny vnitrozemské, shledal se obklopena papoušky vl- nitými, i umínil si prodletí něco déle na téměř místě, aby pozoroval zvyky a způsoby jejich. Při- letovali v houfích po 20 až 100 kusech k malé ka- lužině napojit se a odletovali odtud v určitých do- bách na roviny, aby tam vyhledávali sobě semena travního, hlavní své potravy. Nejčastěji dostavovali se k vodě časně z rána a k večeru, nežli se setmělo.

dolení hřbet, kostřec a svrchní krycí péra ocasní, jakož i zpod- ní část těla, od brady počínajíc, krásně jsou zelené jako tráva, letky ruční a jejich krycí péra barvu mají temně zelenou, vrou- beny jsouce vně úzkým lemem žlutým, vnitř načernalým, ma- jíce prostřed široké, klínovité nažloutlé skvrny; letky ramenní vně jsou zelené s úzkým, žlutým vroubením, vnitř žluté, u ko- řene načernalé, avšak poslední letky ramenní a poslední pé- ra na lopatkách jsou hnědočerné se širokými, žlutými pruhy na koncích; obě vidličnatě vybíhající péra ocasní barvu ma- jí silně tmavomodrou, ostatní péra rýdovací jsou zelenomod- rá se širokou, jako citron žlutou plamou střední, která šíří se přes oba prapory, a širokým černým vroubením u kořene pra- poru vnitřního. OKO JE BLEDOŽLUTÉ, ZOBÁK JAKO ŽLUTÝ ROH, U KOŘENE DO ZELENÁ ŠEDÝ, OZOBÍ TMAVOMODRÉ, NOHA MOD- RAVĚ ZELENÁ. Poněkud menší samička liší se od samečka tím, že nemá na bradě tak velikých skvrn, a že ozobí její jest obyčej- ně šedozelené; mládě poznává se po temnějších barvách, zna- meních puštěných a čarách vlnitých rozšířených po veškerém povrchu těla, jakož i po tom, že nemá modrých krůpějovitých skvrn; také po stranách u prsou má tmavé příčné vlnité čáry. SHAW byl prvním přírodovědcem, který papouška vlnitého

11

Za největšího vedra denního sedáva- li nepohnuti mezi listovím gumovní- ků, v jejichž dutinách právě té chví- le hnízdily se některé páry. Pokud chovali se na stromech zcela tiše, by- lo nesnadno je vypátrati; když však chtěli letěti k vodě, vylezše z listů, sed- li u velikém množství na suché sněti blahovičníků nebo na větve, skláněj- cí se k vodě.

Pohybují se přerokozně. Lítají smě- rem přímým a velmi prudce, jako

fffi fl ffi ffl fj fk ffk Th sp st ct æ @ A B C D E
F G H I J K L M O P Q R S T U V W X Y Z a b c d e
f g h i j k l m n o p q r s ß t u v w x y z % ? ! { [(0 1
2 3 4 5 6 7 8 9 & § £ ¥ € \$ ® © 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 @ A
B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z %
¹² 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 € £ ¥ € \$ *fffi fl ffi ffl fj fk ffk Th*
sp st ct æ @ A B C D E F G H I J K L M O P Q R S
T U V W X Y Z a b c d e f g h i j k l m n o p q r s ß t
u v w x y z % ? ! { [(0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 € § £ ¥ € \$ ®
© 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 @ A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z % 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 € £ ¥ € \$

Mezi všemi papoušky, kteří u nás chovají se v klecích, MALÝ AUSTRALSKÝ PAPOUŠEK drží bez odporu místo prvé. Sotva také který jiný papoušek hodí se tou měrou za ptáka pokojového jako on. Jiní papouškové okouzlují nádherou svých barev, papoušek vlnitý, a toho míním, příjemností a roztomilostí, a mohou říci směle, svou půvabností. Krásný jest také nad míru, ale líbeznost jeho je větší leposti peří jeho. Jest ozdoubou každému pokoji a dovede sobě nakloniti i srdce nejnevlnitější.

PAPOUŠEK VLNITÝ (*Melopsittacus undulatus* Shaw), dosud jediný známý zástupce rodu svého, totiž papoušků zpěvných (*Melopsittacus*), náleží k menším papouškům; ale pro dlouhý ocas zdá se býti větším, nežli je skutečně. Tělo je zděli 20 až 22 a zšíří 26-27 cm, křídlo má 9 a ocas skoro 10 cm délky. Postavy je nad míru sličné, těla štíhlého; zobák má vyšší než delší, po stranách a na hřbetě zaokrouhlený, hoření jeho čelisti zahnutá je skoro kolmo a vybíhá v převislou špičku, před níž je silně vykrojen, zobák dolní, stejně vysoký jako hoření, na hraně špičky jest zakulacen; slabá, štíhlá noha má poměrně vysoký běhák, opatřený dlouhými prsty a drápy, křídlo je dlouhé a ostré, mezi letkami druhá je nejdelší a konec křídla má skoro touž délku jako křídlo svrchní; dlouhý ocas, jehož obě prostřední péra vynikají značně nad ostatní, má podobu schodovitou, tak že nejkrajnější péra dosahují sotva třetiny délky per nejprostřednějších; peří jest neobyčejně hebké a má velmi lahodné barvy, jimiž snad ani nelíší se samička od samečka, mladí pak ptáci od starých jen málo. Čelo, téměř, uzda a část zobáku barvy jsou žluté jako síra, omezeny a ozdoby jsou po stranách 4 plámy tvrdě modrými a konečky prodloužených per zabírajícími, z nichž pláma lícni po každé straně je největší, kdežto tři ostatní vypadají jako kulaté tečky; záuší, záhlaví, dolní šíje, zášijí, lopatky a z většího dílu také krovky křídelní barvy mají zelenožlutou, avšak po každém pěře táhnou se 4 jemné černé čáry příčné, které na lopatkách a krovkách křídelních sply-

SHAW byl prvním přírodopyskem, který papouška vlnitého poznal a popsal, GOULD prvním cestovatelem, který nám podal některých zpráv o životě jeho ve volné přírodě. Té chvíle víme, že pták obývá v nesčíslných zástupech ve veškeré střední Australii, a to hlavně v rovinách porostlých travinami, jejichž semeny se živí. Všichni pozorovatelé, kteří jej vídali na svobodě, vydávají o něm stejnou chválu, jako milovníci, kteří mohli ho pozorovati jen v kleci.

Když GOULD počátkem prosince navštívil roviny vnitrozemské, shledal se obklopena papoušky vlnitými, i umínil si prodletí něco déle na témže místě, aby pozoroval zvyky a způsoby jejich. Přiletovali v houfech po 20 až 100 kusech k malé kalužině napojit se a odletovali odtud v určitých dobách na roviny, aby tam vyhledávali sobě semena

vají ve 2, rozšiřující se zároveň; dolní hřbet, kostřec a svrchní krycí péra ocasní, jakož i zpodní část těla, od brady počínajíc, krásně jsou zelené jako tráva, letky ruční a jejich krycí péra barvu mají temně zelenou, vroubeny jsouce vně úzkým lemem žlutým, vnitř načernalým, majíce prostřed široké, klívnitě našloutlé skvrny; letky ramenní vně jsou zelené z úzkým, žlutým vroubením, vnitř žluté, u kořene načernalé, avšak poslední letky ramenní a poslední péra na lopatkách jsou hnědočerné se širokými, žlutými pruhy na koncích; obě vidličnatě vybíhající péra ocasní barvu mají silně tmavomodrou, ostatní péra rýdovací jsou zelenomodrá se širokou, jako citron žlutou plamou střední, která šíří se přes oba prapory, a širokým černým vroubením u kořene praporu vnitřního. OKO JE BLEDOŽLUTÉ, ZOBÁK JAKO ŽLUTÝ ROH, U KOŘENE DO ZELENA ŠEDÝ, OZOBÍ TMAVOMODRÉ, NOHA MODRAVĚ ZELENÁ. Poněkud menší samička liší se od samečka tím, že nemá na bradě tak velikých skvrn, a že ozobí její jest obyčejně šedo-zelené; mládě poznává se po temnějších barvách, znameních puštěných a čarách vlnitých rozšířených po veškerém povrchu těla, jakož i po tom, že nemá modrých krůpějovitých skvrn; také po stranách u prsou má tmavé příčné vlnité čáry.

travního, hlavní své potravy. Nejčastěji dostavovali se k vodě časně z rána a k večeru, nežli se setmělo. Za největšího vedra denního sedávali nepohnuti mezi listovím gumovníků, v jejichž dutinách právě té chvíle hnízdily se některé páry. Pokud chovali se na stromech zcela tiše, bylo nesnadno je vypátrati; když však chtěli letěti k vodě, vylezše z listí, sedli u velikém množství na suché sněti blahovičníků nebo na větve,

fffi fl ffi ffl fj fk ffk Th sp st ct æ @ ABCDE
FGHIJKLMOPQRSTUVWXYZ abcde
fghijklmnopqrsßtuvwxyz%?!{[(01
23456789&§£¥€\$®©0123456789@A
BCDEFGHIJKLMNPOQRSTUVWXYZ%

14

0123456789 € £ ¥ € \$ *fffi fl ffi ffl fj fk ffk Th*
sp st ct æ @ ABCDEFGHIJKLMOPQRS
TUVWXYZ abcdefghijklmnopqrsßt
uvwxyz%?!{[(0123456789 € § £ ¥ € \$®
©0123456789@ABCDEFGHIJKLMNO
PQRSTUVWXYZ%0123456789 € £ ¥ € \$

Mezi všemi papoušky, kteří u nás chovají se v klecích, malý australský papoušek drží bez odporu místo prvé. Sotva také který jiný papoušek hodí se tou měrou za ptáka pokojového jako on. Jiní papouškové okouzlují nádhrou svých barev, papoušek vlnitý, a toho míním, příjemností a roztomilostí, a mohu říci směle, svou půvabností. Krásný jest také nad míru, ale líbeznost jeho je větší leposti peří jeho. Jest ozdobou každému pokoji a dovede sobě nakloniti i srdce nejnevědlnější.

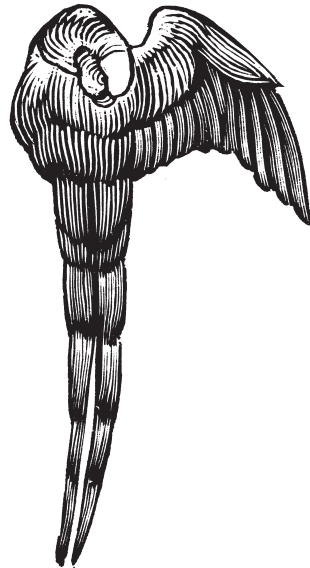
PAPOUŠEK VLNITÝ (*Melopsittacus undulatus* Shaw), dosud jediný známý zástupce rodu svého, totiž papoušků zpěvných (*Melopsittacus*), náleží k menším papouškům; ale pro dlouhý ocas zdá se býti větším, nežli je skutečně. Tělo je zděli 20 až 22 a zšíří 26-27 cm, křídlo má 9 a ocas skoro 10 cm délky. Postavy je nad míru sličné, těla štíhlého; zobák má vyšší než delší, po stranách a na hřbetě zaokrouhlený, hoření jeho čelist zahrnutá je skoro kolmo a vybíhá v převislou špičku, před níž je silně vykrojen, zobák dolní, stejně vysoký jako hoření, na hraně špičky jest zakulacen; slabá, štíhlá noha má poměrně vysoký běhák, opatřený dlouhými prsty a drápy, křídlo je dlouhé a ostré, mezi letkami druhá je nejdelší a konec křídla má skoro touž délku jako křídlo svrchní; dlouhý ocas, jehož obě prostřední péra vynikají značně nad ostatní, má podobu schodovitou, tak že nejkrajnější péra dosahují sotva třetiny délky per nejprostřednějších; peří jest neobyčejně hebké a má velmi lahodné barvy, jimiž snad ani nelíší se samička od samečka, mladí pak ptáci od starých jen málo. Čelo, téměř, uzda a část zobáku barvy jsou žluté jako síra, omezeny a ozdobeny jsouce po stranách 4 plámy tvrdě modrými a konečky prodloužených per zabírajícími, z nichž pláma lícni po každé straně je největší, kdežto tři ostatní vypadají jako kulaté tečky; *záuší, záhlaví, dolní šíje, zášijí, lopatky a z většího dílu také krovky křídelní barvu mají zelenožlutou, avšak po každém pění táhnou se 4 jemné černé čáry přič-*

že nemá modrých krůpějovitých skvrn; také po stranách u prsou má tmavé příčné vlnité čáry. SHAW byl prvním přírodopytcem, který papouška vlnitého poznal a popsal, GOULD prvním cestovatelem, který nám podal některých zpráv o životě jeho ve volné přírodě. Té chvíle víme, že pták obývá v nesčíslných zástupech ve veškeré střední Australii, a to hlavně v rovinách porostlých travinami, jejichž semeny se živí. *Všichni pozorovatelé, kteří jej vídali na svobodě, vydávají o něm stejnou chválu, jako milovníci, kteří mohli ho pozorovati jen v kleci.*

Když GOULD počátkem prosince navštívil roviny vnitrozemské, shledal se obklopena papoušky vlnitými, i umínil si prodletí něco déle na téměř místě, aby pozoroval zvyky a způsoby jejich. Přiletovali v houfch po 20 až 100 kusech k ma-

*né, které na lopatkách a krovkách křídelných splývají ve 2, rozšiřující se zároveň; dolení hřbet, kostřec a svrchní krycí péra ocasní, jakož i zpodní část těla, od brady počínajíc, krásně jsou zelené jako tráva, letky ruční a jejich krycí péra barvu mají temně zelenou, vroubeny jsouce vně úzkým lemem žlutým, vnitř načernalým, majíce prostřed široké, klínovité nažloutlé skvrny; letky ramenní vně jsou zelené s úzkým, žlutým vroubením, vnitř žluté, u kořene načernalé, avšak poslední letky ramenní a poslední péra na lopatkách jsou hnědočerné se širokými, žlutými pruhy na koncích; obě vidličnatě vybíhající péra ocasní barvu mají silně tmavomodrou, ostatní péra rýdovací jsou zelenomodrá se širokou, jako citron žlutou plamou střední, která šíří se přes oba prapory, a širokým černým vroubením u kořene praporu vnitřního. OKO JE BLEDOŽLUTÉ, ZOBÁK JAKO ŽLUTÝ ROH, U KOŘENE DO ZELENA ŠEDÝ, OZOBÍ TMAVOMODRÉ, NOHA MODRAVĚ ZELENÁ. *Poněkud menší samička liší se od samečka tím, že nemá na bradě tak velikých skvrn, a že ozobí její jest obyčejně šedozelené; mládě poznává se po temnějších barvách, znameních puštěných a čarách vlnitých rozšířených po veškerém povrchu těla, jakož i po tom,**

lé kalužině napojit se a odletovali odtud v určitých dobách na roviny, aby tam vyhledávali sobě semena travního, hlavní své potravy. Nejčastěji dostavovali se k vodě časně z rána a k večeru, nežli se setmělo. Za největšího vedra denního sedávali nepohnuti mezi listovím gumovníků, v jejichž dutinách právě té chvíle hnízdily se některé páry. Pokud chovali se na stromech zcela tiše, bylo neskadno je vypátrati;

Andulka Font Map:

Book:	Regular	Bold	<i>Italic</i>	<i>BoldItalic</i>
Text:	Regular	Bold	<i>Italic</i>	<i>BoldItalic</i>
BOOK SC:	REGULAR	BOLD	<i>ITALIC</i>	<i>BOLDITALIC</i>
TEXT SC:	REGULAR	BOLD	<i>ITALIC</i>	<i>BOLDITALIC</i>
Book UCF:	Regular	Bold	<i>Italic</i>	<i>BoldItalic</i>
Text UCF:	Regular	Bold	<i>Italic</i>	<i>BoldItalic</i>

**UCF stands for the Upper-case figures*

Storm Type Foundry